

ב. תנאי נוסף הוא, שיהיו שתי הפרשות קרובות זו לזו, בשיעור כזה, שיספיק לגלול מזו לזו קודם שיגמור המתורגמן לתרגם מה שקרא הקורא. אבל אם רחוקות הן יותר משיעור זה, אין מדלגים, כי כשיהיו גוללים אחר שתרגם המתרגם, נמצאו ציבור יושבים וממתינים, ואין זה כבוד הציבור.

ג. ותנאי שלישי הוא שיהא הדילוג מפרשה מוקדמת לפרשה מאוחרת, אבל מפרשה מאוחרת לפרשה מוקדמת [=למפרע] לא ידלג בשום אופן.

ובקריאת שתי פרשיות ראשונות שכהן גדול קורא ביום הכפורים, [שהן פרשת אחרי מות, בה מבואר סדר עבודת היום לפני ולפנים, ופרשת אך בעשור, בסדר אמור אל הכהנים, בה מבואר מצוות עינוי ושביתה ממלאכה, מתקיימים כל התנאים הללו], ששתיהן בענין יום הכפורים, וניתן לגלול מזו לזו עד שלא יפסוק התורגמן, והדילוג מפרשה מוקדמת למאוחרת, ולכן רשאי כהן גדול לקרוא שתי פרשיות אלו בדילוג.

האופן שבו מותר לדלג בנביא מפרשה לפרשה

דברי הנבואות אינם ציוויים ואזהרות, ולא הקפידו בהם אם הקורא ידלג מענין לענין, אולם גם בקריאת הנביא לא ידלג מפרשה לפרשה, אלא אם יתקיימו שלושה תנאים.

א. תנאי אחד הוא, שיהיו שתי הפרשות באותו נביא, [ולענין זה כל תרי עשר נחשבים כספר אחד], אבל לא ידלג מספר לספר.

ב. ותנאי נוסף הוא, שיהיו שתי הפרשות קרובות בשיעור שלא יפסיק המתורגמן עד שידלג מזו לזו, אבל אם רחוקות הן יותר משיעור זה, לא ידלג אף על פי ששתיהן בספר אחד.

ג. ותנאי שלישי הוא שיהא הדילוג מפרשה מוקדמת לפרשה מאוחרת, אבל מפרשה מאוחרת לפרשה מוקדמת [=למפרע] לא ידלג בשום אופן.

נמצא שאין חילוק בין דין דילוג בתורה לדין דילוג בנביא אלא בתנאי הראשון, שבתורה מדלג דווקא באותו ענין, ובנביא מדלג אף לענין אחר באותו ספר. אבל בשני התנאים האחרים שווים הם שלא ידלג בכדי שיפסוק התורגמן ולא ידלג למפרע.

שכר המפטיר בנביא

ההפטרה בנביא אינה חשובה כל כך, ולכן תקנו חכמים, שהרגיל להפטיר בנביא, יזכה (א) שיהיה הוא פורס על שמע, (ב) ויהיה עובר לפני התיבה להוציא את הציבור בקדושה